

Milan Koch

Kvadrofonická báseň pro Egonu Bondyho

Karel Veliký je veliký
díky díky díky –
v tropech rostou fíky
na všechno je výbušnina
Život je prostý
domov je roznět
Modlím se ať se ve mně narodí bomba která osvítí lidstvo.

Podej mi ruku Zbyňku Fišere!
Čím více miluji tím více jsem osamělý
když tak chodím Prahou
Ó
já říkám: lásko na shledanou!
Vývoz panenských banánů je zastaven
kardinál Ildebrando Antinueti který zpíval kuplety
leží na silnici u Bologne
kolem kráčí pardálové
srst naježená na piráty
nezná citáty
jen drápy – jen drápy
sápy sápy sápy -----

snad to všechno dobře dopadne
Číňané
miliony číňanů si to pálí na koních přes polomy bez udidla
střílejíce na terče v polské televizi
Okvětní lístky boží hříčky
padají na rtuť teploměru
až ze strachu špatně seru.
Podél laťkového plotu
kde?
Se blíží mongolící
šílení pistolníci
boty vojenské juty mají zuty
sovětskými kombajny „Kolos“
Z novinových stánků kouká sympatický kloss
a hipí chodí bos
za večerního soumraku
hrůzostrašným mordem
Móda s kordem
přitáhla kupní sílu
každý z toho už má kýlu
člověk má ohromnou sílu
z rodu opů

Podej mi ruku Zbyňku Fišere!
zloději čtou noviny
a trénují svůj podvozek mozkový
filtračními textiliemi Finet.
Svět snad není voskový?

Plstěnci si kladou náročné úkoly
a z dále sem doléhá rachot bubnu

řvoucí a tancující opice uvolňují svalstvo
kráska volá: „hurá hubnu!“

Svět je plný názvosloví.
Lámové sedí u posvátných knih
a pojídají termojaderná grilovaná kuřata s ranním rozbřeskem
V kuloárech putují rodinky pro zušlechtěný kyslík
Život srká černou kávu
upachtěný v bocích křivky v očích křivule
ty vole
a stopy legendárních zvířat pustoší rezervace
a celou řadu různých zajímavostí
z rodu opů

podej mi ruku Zbyňku Fišere!
Když nad městem se zvedá dým
a otevře se dívčí klín
stojíš před Bondym bavíš se s Jírou
podivnou černou dveřní dírou
se na vás kouká kapavčitý výčepák
Stavíte pyramidu z dlažebních kostek
stará matka co porodila spratka
výtvarníka za prachy
se na vás pokouší vylejt splašky z pivní flašky
– svůj vztek
němečtí turisté z východního NDR si vás fotografují
a za rohem na vás míří Orgán
velký jako Dán
mává si obuškem
je Prahy pán
a na ruzyňské letišti přistává delegace bratrských pusinek
v dlouhých podivných nádobách
před hlavní budovou stojí černá řada černých 600 trojek.
Jsem z toho vosk
je nyní na trhu v plastickém balení Spray
celoročně
celoročně
uvnitř neřešitelné kaple
kde návštěvníci louskají nakoupené datle
kubíky cifer
kopírákové lenošky
fenoplastické superlativy
polykarbonátové vložky
samoleštící doložky
a galvanické pokovené prezervativy
Je to fér
osvědčeným způsobem
atomových ér.

Důležitá je zkušenost
slavnostní akt mládeže
vleže

na ramenou strany

pokryté umakartem
krásným plánovaným artem
který za sebou vláčí hobru
z bezmyšlenkovitých samolepících exponátů
z bezmyšlenkovitých odtučňovacích saponátů
jsem z toho tajenka
z rodu veleopů
celoročně

podej mi ruku Zbyňku Fišere!
Bezhlavé mumie se mnou oslavily Velikonoce
Civilizovaná fantazie staví Řím v televizním seriálu
Konstruktiva potřebuje však více materiálu
v podivném areálu
uvnitř neřešitelné perspektivy
kde si vesničané myjí nohy za Celostátních dožíněk ve Vltavě
provádějící kosmetickou rekreaci
kempinkovou kreaci
v prvotřídním provedení
pod zimním stadiónem z metalexu
a tak se někdy sáhne po osvědčeném způsobu
– sexu
do nadzvukové kapsy
ze skelných laminátů
za pochodu primátů
kteří před 10 letmi
byli malými dětmi
celou řadu mystiků
bez pohlavních styků
bez potřebných zvyků.

Za co se stydím Zbyňku Fišere?
zlí dospělí
alkoholici blábolí zdrceni velkou porážkou
na rampě problémů kam se soustřeďuje na Závod samota
prodávaná velkým vojevůdcům v tubách
každoročně
jako zjevení
modelu zoufalství a pohrdání
v levném neznámém úsporném podivném světě
podmíněném drby a výsměchem
a alimenty
Jsou to ale krásné momenty
s inflačními referenty
kteří pobírají vysokánské renty
v dlouhých podivných nádobách.

Podej mi ruku Zbyňku Fišere!
který jsi hlídal velrybu a pak psal v kozím chlívku
Maxera je ve vazbě
neseš si v jeho džbánku domů pivo
a chromované radianty padají do kláštera Voršilek
Geometrii imaginace prosekávají temnotou osvobozený prostor

Vysoká bílá cigareta kráčí mezi špínou v zubech
českých bizonů halucinace
Sousedka v pyžamu dělá k snídani kyselý hormon
na primitivním chromozómu v simulujícím světle
Tlupy Čejenů útočí proti zubním vrtačkám
Zima je nikoho
Fialové stíny se plíží z mutujících tinktur
vstupují tam kde bydlíš
Julie říká že jsi odešel do lázní
vidím její nemocné srdce veslovat po obloze.
Podivné horské pohoří pilulek které musíš sníst
dláždí tvou záchodovou mísu
Nevěř doktorům, zabijou tě!
makrokazety tančí v mikrobiologické ruce
plastici potají zkoušejí ve sklepích hrůzy
– mají ji za hlavou
slyším jak je studená
U Mělníka Labe unáší prostorovou černou posvátnou rosu z Řípu
já na krásu a radost chcípnu
jako veleop.

Básník není cizopasník
v levném neznámém úsporném světě
kde vzdělané dívky
perou politické plínky
cvičice se spartakiádními kužely
a maží se dermakolem ve sprchových koutech
podle návrhu
ve kterém šplhají kavkazští horolezci
megalaktickým olejem
s mimořádnou ochotou.

Zbyňku Fišere! která podzemní dráha vjede do našich básní?
Kulisy řvou na Antilách
krokodýlí zuby cvakají ve sněhu na subjektivní hladině

Bude se bourat kostel sv. Mikuláše kvůli metru?
v různých podobách a síle.

Láska je klíč
v různých podobách a síle
nějakou náhodou
Psát je dřina
vidět je dar
vidět je boj s věděním
Poezie není populární
Sport ten ano
Poezie je poslední křížová výprava
každý rukopis dostává klepeta
básníka prohlašují za fakíra
básník není lék proti kašli
nějakou náhodou
a láska není povinnost nebo pitomost
Láska se nedá organizovat

a květina krása se nedá volit přes noc
jako koleno oblíbeného herce.

Jseš unavenej – 30 000 let jsi nespal
a vypadá to dobře
večer 9. září
po 5 pivech u Trojek
4 minuty po deváté
nadouvá vítr od Vltavy
pytlou plachtu zavěšenou kolem sochy na lešení.
Karlův most
asfaltu má dost
... Mraky leží nad Petřínem
jsou romanticky krásný
já v duchu pouštím se do psaní básní.

Říkáš že odjíždíš do Studený napsat další díl Ontologie

Prč musím hlídat v samoobsluze v Čimicích margarín?
Proč nemůžu odjet kam se mi zachce?
Je moje karma zničená
nějakou náhodou?
Karma ví co dělá
Dělá autáky dělá syfilitidu vnímání
dělá rozkroky pera
dnes i včera – a co Včela?
je azurový podzim
prodavačka uletěla –

Vyprávíš o nesmrtelnosti
celou noc tam jedeš vlakem
a u Malvaze je pověšená nad pípou náměsíčná opice
nějaký opilec se usměje když mu po hodině přinesou pivo
nějakou náhodou
v levné úsporné hospodě
a říká:
„Hele!
běž vozkusit život
dej si ho ještě jednou
s hořčicí
jeden libový tón
já mu říkám kámo“

Život je klika
nějakou náhodou
v levném neznámém podivném úsporném světě
kde padají Bohu příbory z ruky
a žroutům se potí frňáky z paradentózy smyslů

Sám a zcela sám
a bez prostředků se světlou hřívou vlasů
a neupraveným plnovousem
s dynamitovou tužkou v kapse ošumělého saka
bez pasu

sladké Om, nestraník
capo del popolo
Egon Bondy
se rozplývá v labyrintu uliček Starého města
a mě volá na sabat
krvavá ruka a černý šat
zatímco beznadějní kolaboranti žvýkají uherák o vysokých kmitočtech
a vesmířani něco potřebují
něco jim neustále schází
asi celaskon
když postiženci pořádají hon
na norkové kožichy
ajá a já ajá
a bojlerové vepřové
pečující tím o volný čas
v levném neznámém úsporném světě.

Podej mi ruku Zbyňku Fišere
ať policie už nás nežere.

Pravda která platí se neplatí
ze souhvězdí Býka
spadla na Hradčany vepřová kýta
Po oknech v Nerudovce teče kohoutí mlíko
Do prodejny – levné neznámé úsporné prodejny meziplanetárních náplastí
přiváží sortiment pokladny.

Podej mi ruku Zbyňku Fišere!
napijem se čaje ze senesového listí
ať střeva se nám řádně čistí
Podivnou stříží se plahočí příšera kokainisty Frankensteina
Oceány slz jsou nakládány do mrazírenských vozů
pro každou příležitost
v Evropě na kontinentu
kde je hodně cementu.

Současná měnová krize
však nezmění naše vize.
podivnou náhodou
ležím v posteli s rozbitým pŭllitrem
barvy na záclonách si hrají se sluncem na mých prsou na schovávanou
a na mém mozku
pochodují tisíce skřítků agitátů
stižených hysterií.

Dej nám sílu Bože dej nám sílu.

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016